

Per Federspiel (V) fandt det også meget ønskeligt, at den danske anmodning nu fremkom uden tøven, og han konstaterede med tilfredshed, at de uoverensstemmelser, der tidligere havde været mellem regeringen og hans parti vedrørende rytmen i vor Europa-politik, havde mistet deres aktualitet. Efter hans opfattelse var Danmarks tilslutning til fællesmarkedet et skridt, der ikke kunne vurderes højt nok. „Det vil på mange måder betyde en ændring i vor indstilling, men hvis vi deraf skulle blive mindre danske, ville vi svinge netop den europæiske tanke, som har sin styrke i, at en mangfoldighed af nationaliteter og anskuelser samles i en fælles bestræbelse for at bevare vor civilisation og sikre vore folk den andel i fremtidens udvikling, som denne civilisation berettiger os til, og som tillige giver os vort ansvar over for den del af verden, hvis udvikling endnu er i sin vorden.“

På det konservative folkepartis vegne erklærede *Poul Møller* sig „helt enig med regeringen i, at der må handles, og at vi må handle nu. Jeg er det også, fordi den europæiske tanke er stor og er perspektivrig. Det er ikke kun et afsætningsproblem for Danmark; det er et spørgsmål, om vi vil være med i et europæisk samarbejde henimod de højeste mål for de vesteuropæiske samfund. Det er et spørgsmål, om vi vil være med i en udvikling, der kan skabe den tredje styrke i verdenspolitikken, som hr. Per Hækkerup sagde det — ikke i strid med og ikke i modsætning til USA, men i et jævnbyrdigt samarbejde med USA. Vi må bort fra den tilstand, at Europas forhold og Europas problemer, også Vesteuropas problemer, skal afgøres hen over hovedet på Vesteuropas befolkninger, fordi de, splittede, står svagt og splittede ikke er i stand til at tale deres egen sag med tilstrækkelig vægt, når de europæiske spørgsmål skal afgøres.“

I modsætning hertil mente *Aksel Larsen* (SF), at sagen burde overvejes nærmere, og at der var tid nok til sådanne overvejelser. Det måtte indgå i disse, at fællesmarkedet ikke er et markedsområde af samme art som f. eks. EFTA, men er eller skal være en fast sammentømret økonomisk-politisk union med overnationale organer, hvortil medlemslandene skal afgive en meget stor del af deres suverænitet, deres bestemmelsesret over egne anliggender.

Efter nærmere at have omtalt, hvad dette indebar, udtalte *Aksel Larsen*, at hans begejstring ved tanken om dansk medlemskab af fællesmarkedet var meget begrænset. „Det betyder ikke, at jeg afviser dansk tilslutning til et bredere markedsarrangement end de bestående. Det betyder heller ikke, at mine betænkeligheder ville være uovervindelige, hvis de nordiske lande optrådte i absolut fællesskab og under den ufravigelige betingelse, at det frie nordiske marked, der er skabt, ikke må begrænses, men skal kunne videreudbygges, selv om de nordiske lande kom ind i fællesmarkedet.“

Jeg er af den opfattelse, at de nordiske lande burde forene sig først, gerne opbygge en reel økonomisk og handelspolitisk union